

COMUNICAT DE PRESĂ

Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, persoană juridică de drept privat, independentă, nonprofit, neguvernamentală și apolitică, asociație profesională a judecătorilor din România, își exprimă susținerea față de sutele de procurori români care au adoptat Declarația de Independență, de altfel sprijinită de numeroși judecători și auditori de justiție.

Prin Decizia nr.924 din 1 noiembrie 2012, Curtea Constituțională a României a reținut că Ministerul Public a fost instituit, prin art.131 și 132 din Constituția României, ca o magistratură componentă a autorității judecătorești, având rolul de a reprezenta în activitatea judiciară interesele generale ale societății și de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Procurorii au, ca și judecătorii, statut constituțional de magistrați, prevăzut expres în art.133 și 134 din Legea fundamentală, aceștia sunt numiți în funcție, precum judecătorii, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, și că același organ al autorității judecătorești îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. **Curtea Constituțională a statuat că independența justiției cuprinde două componente, și anume componenta instituțională (care nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime), cât și independența judecătorului — componenta individuală.**

Numeroase documente internaționale, ce proclamă independența procurorului, ca pe un atribut intrinsec și indispensabil unui sistem democratic de justiție, confirmă aceste principii.

Spre exemplu, în cazul specific al României, Comisia de la Veneția a statuat, prin Avizul nr. 731/2013 cu privire la proiectul de lege vizând inițiativa de revizuire a Constituției României, par. 184, 185, că “există pe plan european o tendință a întăririi independenței Ministerului Public, mai degrabă decât a subordonării sau atașării sale puterii executive”. Comisia de la Veneția notează, deopotrivă, “că în puținele state în care Ministerul Public este subordonat puterii executive, aceasta din urmă este extrem de diligentă în a se abține de la orice ingerință în activitatea procurorului, întrucât simpla aparență a existenței unei intervenții este identic dăunătoare uneia efective. Comisia de la Veneția a reamintit importanța unei reglementări unitare și coerente a statutului procurorului, însoțită de garanții clare, solide și eficiente ale independenței sale, invitând autoritățile române să revizuiască normele incidente în sensul statuat, sub aspectul acoperirii lacunelor în materia coerenței și garanțiilor buneii funcționări a Ministerului Public.”

Opinia concordantă CDL-AD (2015)039 a Comisiei de la Veneția, Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni și OSCE, emisă cu privire la proiectele de modificare a legii Ministerului Public din Georgia, statuează, în par. 16, că “există standarde detaliate și recomandări în privința independenței procurorului, astfel: **Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei solicită statelor membre să confere procurorilor siguranța desfășurării activității, liber de orice ingerință nejustificată.”**

În cadrul Opiniei CDL (1995)073rev., exprimată cu privire la principiile fundamentale ale Constituției ungare (capitolul 11, par. 16), Comisia de la Veneția a statuat că “**principiul fundamental ce ar trebui să guverneze Ministerul Public într-un anumit stat este completa sa independență**, niciun alt considerent nefiind la fel de important. Doar în condițiile în care această independență este garantată și protejată de lege, publicul va avea încredere în sistem, element esențial al unei societăți sănătoase”.

Conform **art. 20 din Convenția penală cu privire la corupție**, adoptată de Consiliul Europei la 27 ianuarie 1999, la Strasbourg, ratificată de România prin Legea nr.27/2002, „fiecare parte adoptă măsurile care se dovedesc necesare pentru ca persoane sau entități să fie specializate în lupta împotriva corupției. Ele vor dispune de **independența necesară** în cadrul principiilor fundamentale ale sistemului juridic al părții, pentru a-și putea exercita funcțiile în mod eficace și libere de orice presiune ilicită. În egală măsură, **art. 6 pct.2 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției**, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, ratificată de România prin Legea nr.365/2004, definește noțiunea de „*agent public*” în cuprinsul art.2 lit.a): „Fiecare stat parte acordă organismului sau organismelor menționate (n.n., parchetului) **independența necesară**, conform principiilor fundamentale ale sistemului său juridic, pentru a permite exercitarea eficientă a funcțiilor lor la adăpost de orice influență nedorită.”

Potrivit art. 11 alin. (1) din Constituție, „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte”. Astfel, ratificând convenții internaționale anterior indicate, Statul român și-a asumat obligația de a respecta întocmai prevederile acestora.

Nu în ultimul rând, reamintim opiniei publice că nu poate fi concepută o independență reală a judecătorului fără garanția unei independențe simetrice atribuită procurorului, de natură a păstra nealterate premisele aplicării legii la o stare de fapt asupra căreia cel dintâi este chemat să se pronunțe și care este necesar a nu fi viciată apriori printr-o ingerință nejustificată și neconformă cu standardele internaționale în materie, exemplificate mai sus.

judecător Dragoș Călin, Curtea de Apel București, co-președinte
 judecător Anca Codreanu, Tribunalul Brașov, co-președinte

